

HOMOK

Néha azon szoktam gondolkozni, mennyit bír el a homok. Mert az ugye nem kemény, hanem puha, de a homokbányában, ahol minden nap ülünk a Milánékkal, ott valahogy mégis kemény.

Milán tényleg mindig ott van, mert szar neki otthon lenni, azt mondja. Pedig szerintünk egyikünknek se olyan jó, mint neki, mert Milánt valami nagynénje vagy kije neveli, akinek a szülei odaadták még kiskorában, az meg nagyjából le se szarja, merre jár, haza se kell mennie időre, azt csinál, amit akar. De legtöbbször nem akar csinálni semmit. Még velünk szeret a legjobban lenni, a mi pofánkat még el bírja viselni, ezt mondta egyszer, aztán mikor ezután a mondat után elment söréért, a Kanál kiköpött, pont oda, ahol a Milán állt előzőleg, és azt mondta, ez a gyerek egy kibaszott köcsög, egyszer szájon vágom, hogy vért hányik, persze a Kanál ezt sose merné megtenni, mert feleakkora, mint a Milán, meg nem is annyira erős. Az Olaj igen, de az meg örökké kussol.

A Milán amúgy sose beszél a nagynénjéről, vagy kijéről. Ez egy olyan dolog, amiről nem lehet beszélni, ott a homokban mindenkinek van ilyenje. Nem tudom, ez mért van, de ezek a dolgok olyanok, hogy ha valaki beszélni kezdene róluk, a többiek csak egymásra néznének, aztán muszáj lennének megfogni azt a valakit, aki beszél, és kiverni belőle a szart, hogy ne tudjon többet semmit se mondani. A Milán nagynénjéről én csak onnan tudok, hogy hallottam, mikor faterék mondták, totál alkoholista a vén ribanc, nem ment férjhez, mert nem kellett senkinek, amióta meg egyszer megverték a cigányok, mikor este ment a dohányból hazafelé, alig mozdul ki a házból, Milánt küldi még a boltba is kannásért. Szét van már rohadva a mája teljesen, ezt meg anyának mondta a Maros, aki a mi orvosunk is, őneki anya mindig szokott főzni egy kávé, mikor kijön, amibe még tesz másvalamit is, valami büdös piát, émelyítő szagút, szóval igazából a Marosnak nem sok pofázni valója lenne, de azért csak mondta a Milán nagynénjéről, hogy a kórházban se műtik már meg, mert ha felnyitnák a hasát, az összes orvos kiájulna, meg még a nővérek is, szanaszét van ott már rohadva minden, bár szerintem nem a pia baszta széjjel, hanem a rosszindulat, mondta a Maros, anya meg rácsapott a kezére, és pissegett, mert megláttott engem a konyhaajtóban.

Olaj csak nemrég jött le először a homokba, szóval még nem is igazi tag, de azért neki is van olyanja, amiről nem lehet beszélni, pedig az Olajék rohadt gazdagok, az apjái a legnagyobb fuvartelep az egész megyében. Az apja mindig vigyorog, és akkora, mint a fater foltos kocája volt tavaly, mielőtt megellett, az Olaj apjáról mindig ez jut eszembe, ha meglátom, hogy mindjárt leguggol, és kinyom vagy három kisdisznót, mert tényleg akkora hasa van, mintha vehes lenne. Az Olaj anyja viszont tök más, vékony, mint az újságban a csajok, és csak a plázában hajlandó vásárolni Nyíregyeny vagy Debrecenben, itt a faluban be se teszi a lábát egy boltba se, nem mintha sok bolt lenne. Mikor hazajön a vásárlásból, akkor nagyon boldog szokott lenni, de nem a leárazások miatt, hanem mert van neki egy pasasa Nyíregyeny, és ezt az egészet még csak nem is nehéz megtudni, mert az Olaj apja mindenkinek elmondja, aki kíváncsi rá, hogy a felesége egy retkes kurva, bárkinek szétteszi, csak a saját urának nem, egyszer elmondta faternek is, aztán ittak rá, fater meg utána elmondta anyának, úgyhogy én is hallottam. Mondjuk ha az Olaj apjára nézek, valahol megértem az Olaj anyját, ha nő volnék, és ekkora nagy férjem lenne, én se engedném, hogy rám feküdjön, hát ott halnék szörnyet. Most úgy néz ki, Olaj is olyan nagy lesz, mint az apja, kíváncsi vagyok, ő is kicsi csajt fog-e elvenni, mert ha igen, az régen rossz, akkor az Olajtól is Nyíregyig fog menekülni a felesége, hogy találjon egy pasast, aki nem nyomja agyon, és ezt Olaj is el fogja mesélni mindenkinek, aki kíváncsi rá, meg annak is, aki nem.

A Kanálnak egy csomó olyan dolga van, amiről nem lehet beszélni, például az, hogy mért hívják Kanálnak. Ezt meg Antal mamától tudom, mert ő régen jóban volt a Kanál szülei-vel, hogy a Kanált az anyjának egy csomó ideig kanállal kellett etetni, még akkor is, mikor már átsulis volt, mert a Kanálnak meghalt az apja, felakasztotta magát a padlásra, ahogy itt az ilyen meghalások lenni szoktak, kivéve a Barcsi Janit, mert az belegyalogolt a horgásztóba, és a kínai farmerje lehúzta, de amúgy errefele rajta kívül így lesznek öngyilkosok az emberek, szóval az volt, hogy a Kanál felment a padlásra, mert nem találta az apját, aztán lejött, mondta az anyjának, hogy az apja ott lóg a gerendán, és lila, aztán leült az asztalhoz, hogy éhes. De nem vette elő a kenyeret vagy ilyesmi, meg se szólalt, mondjuk az anyjának nem is szólhatott volna, mert akkor az már kint sikoltozott az udvaron, tépte a haját, meg visított, mint a malac, ezt mesélte Antal mama, aztán mire elment a rendőrség meg a mentők, akik leszedték a Kanál lila apját a gerendáról, és az anyja visszament a konyhába, a Kanál már szédült, olyan éhes volt, de akkor se evett egyedül. Egy csomó évbe telt, mire ebből kigyógyították, a sárgában nem mentek vele semmire, mert megharapott négy nővért meg egy orvost, akik etetni próbálták, nem etethette senki, csak az anyja, úgyhogy átvitték Nyíregyre, és ott csináltak vele valamit, de amit csináltak, az is olyan dolog, hogy a Kanál nem beszélhet róla. Nekem meg azt kell mindig titkolni, hogy ezeket tudom, nem mondhatom el neki, hogy az Antal mamának járt el a szája, mert az egyik dolog, amiről meg én nem beszélhetek, az pont az Antal mama.

Antal mama nem a nagymamám, csak mi mamának hívjuk, mert anya anyukájának, az igazi nagymamámnak az unokatestvére, aki már olyan régen meghalt, hogy én nem is ismertem, és gondolom, kellett helyette egy pót. Vannak napok, amikor sajnálom, hogy nekem nem lehet a homokban Antal mamáról beszélni, mert azt mondjuk szívesen elmondanám a Milánéknak, hogy Antal mama néha, mikor fel bír kelni az ágyból, képeket szokott mutogatni nekem, fekete-fehér, homályos képeket, és azt bizonygatja, hogy ő csinos lány volt, közben meg bököd az ujjával a képekre, hogy ugye, én meg bólogatok, pedig nem látok semmit, úgy el van már az összes kopva. Antal mama legjobban az esküvői képüket szereti mutogatni, amin Laci bácsival vannak, de az nem valami érdekes, mert én Laci bácsit se ismertem, úgyhogy nekem tökmindegy, milyen szép ember volt, és mennyire szerette Antal mamát, akkor is szerette, mikor nem volt józan, és Antal mama nem is hibáztatta, hogy sokszor berúgott, itt csak így lehet egy férfinak, gyere- kem, és ilyenkor is mindig bólogatok, mert fater pont ugyanezt szokta mondani, Antal mama meg örül, hogy én értem a szerelmet. Pedig én nem értem a szerelemből faszt se, főleg, mikor Ziza eltűnik, és napokig nem jön elő a putriból, ahol laknak, akkor arra se akarok gondolni, hogy van szerelem egyáltalán, meg különben a szerelem is olyan dolog,

amiért kiverik az emberből a szart. Hálístennek Antal mama nem szokta sokáig bírni, hogy a fényképmutogatás miatt ülni kell az ágyon, egyszer csak mindig eldől, leejti a kezéből a képeket, és akkor én összeszedem őket, és elrakom a picsába, mindig olyan helyre próbálom, hogy legközelebb ne találja meg, de sose sikerül. Amúgy meg nem a fényképek miatt muszáj nekem átjárni hozzá, hanem a rák miatt, Antal mamának mellrákja van, a jobb melle alul tiszta fekélyes, és Maros azt mondta, én tudom a legjobban kicserélni a kötést rajta, hogy van hozzá tehetségem, hát kell a tökömnek az ilyen tehetség, de ezt nem mondhatom a Marosnak, meg anyának se, meg senki felnőttnek, mert szét-rúgják a seggem, úgyhogy minden nap átjárok kötést cserélni Antal mamához. Amúgy nem nehéz, csak a seb már nagyon bűdös, az egész házban olyan szag van, olyan édes-kés rothadásszag, ilyen szagú lehet a Milán nagynénjének a mája is, megértem, hogy az orvosok nem akarják felnyitni, én se szeretek hozzányúlni az Antal mama sebéhez, mert olyan mély, hogy alatta majdnem látszik már a csont, és Antal mama bőg is, miközben kötöm, meg azt mondogatja, elég mán ebből, elég mán, még akkor is mondja, mikor már végeztem. Anya nem akarta, hogy én kötözzem Antal mamát, de muszáj volt, mert ő nem tudta, mindig hányingere lett, és ki kellett szaladnia, nekem meg nem olyan érzékeny a szaglásom Maros szerint, rajta kívül én vagyok az egyetlen, aki nem akarja lehányi Antal mamát. A haja már régen kihullott Antal mamának, mire kemót kapott, és lánykora óta kendőt visel amúgy is, szóval a kemótól nem borult ki, csak a sugártól, mert attól csomószor telehányta a szobát, volt, hogy Zsuzsa takarította fel anya helyett, de aztán többet nem hívtuk segíteni, mert belebögött a felmosóvízbe, és mikor Antal mama meghallotta, ordítani kezdett, hogy takarodjon kifelé, ha ő meg tudja állni bőgés nélkül a saját döglődését, akkor más se vinnyogjon itt neki, különben két halott lesz, nem egy. Arról se mesélhetek a többieknek, hogy Antal mama tegeződik a halállal, vagy a kaszással, ahogy ő hívja, hát mire vársz mán, mit tartasz itt roncsnak, mennék a Laci után, ezt szokta mondani, és kapalózik a kezével a levegőben maga előtt, mintha meg akarna fogni valamit. A halál vagy a kaszás meg nem válaszol, gondolom, most még nem ér rá elvinni, de amikor Antal mama kapalózik, akkor nekem mindig libabőrös lesz a hátam, és úgy érzem magam, mintha fáznék, pedig hetek óta harminc fok van, és kicsit hányingerem is lesz, bármit is mond a nem érzékeny szaglásomról a Maros. ■ ■ ■

■ **Kalapos Éva** Veronika 1983-ban született Nyíregyházán. Tanulmányait a Károli Gáspár Református Egyetemen végezte, magyar nyelv és irodalom tanári diplomája van. Nagyjából tíz éve publikál novellákat és drámákat, ifjúsági regénysorozata, a D.A.C. kötetei a Manó Könyvek Kiadónál jelennek meg 2013 óta.